ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 5ης Ιουλίου 1995 *

Στην υπόθεση C-46/94,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του tribunal de police de Bordeaux (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

της Michèle Voisine,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 2392/89 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1989, σχετικά με τη θέσπιση των γενικών κανόνων για την περιγραφή και την παρουσίαση των οίνων και των γλευκών σταφυλιών (ΕΕ L 232, σ. 13),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. J. G. Kapteyn, πρόεδρο τμήματος, K. N. Κακούρη και J. L. Murray (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. B. Elmer
γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Michèle Voisine, εκπροσωπούμενη από τον Daniel Rumeau, δικηγόρο Παρισίων,

— το Institut national des appellations d'origine, εκπροσωπούμενο από τον Jacques Cavalie, δικηγόρο Παρισίων,

— η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την Catherine de Salins, υποδιευθύντρια στη Διεύθυνση Νομικών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και ο Jean-Louis Falconi, γραμματέας εξωτερικών υποθέσεων στη Διεύθυνση Νομικών Υποθέσεων του ιδίου υπουργείου,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Gérard Rozet, νομικό σύμβουλο,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της Γαλλικής Κυβερνήσεως και της Επιτροπής, κατά τη συνεδρίαση της 19ης Ιανουαρίου 1995,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 9ης Μαρτίου 1995,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με απόφαση της 12ης Μαρτίου 1993, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 4 Φεβρουαρίου 1994, το tribunal de police de Bordeaux υπέβαλε, δυνάμει του άρ-

θρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 2392/89 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1989, σχετικά με τη θέσπιση των γενικών κανόνων για την περιγραφή και την παρουσίαση των οίνων και των γλευκών σταφυλιών (ΕΕ L 232, σ. 13, στο εξής: κανονισμός 2392/89).

2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο ποινικής δίκης κατά της Voisine, κατηγορουμένης για παράβαση του άρθρου 11 του νόμου της 1ης Αυγούστου 1905, περί απάτης και νοθειών όσον αφορά προϊόντα και υπηρεσίες.

3 Το άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΟΚ) 822/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς (ΕΕ L 84, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 822/87), προβλέπει τη θέσπιση γενικών κανόνων σχετικά με την περιγραφή και την παρουσίαση των αμπελοοινικών προϊόντων. Βάσει του άρθρου αυτού, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό 2392/89.

4 Η πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2392/89 ορίζει ότι, προκειμένου να αποφευχθούν υπερβολικά διιστάμενες ερμηνείες, «[κρίθηκε] σκόπιμο να καθοριστούν πλήρεις κανόνες περιγραφής· ότι, για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα των κανόνων αυτών, θα πρέπει επιπλέον να καθιερωθεί κατ' αρχήν ότι οι ενδείξεις που προβλέπονται από αυτούς τους κανόνες ή από τις λεπτομέρειες εφαρμογής τους, είναι οι μόνες δεκτές για την περιγραφή των οίνων και των γλευκών σταφυλιών».

5 Προς τούτο, ο κανονισμός 2392/89 διακρίνει μεταξύ των υποχρεωτικών ενδείξεων, απαραιτήτων για την αναγνώριση του προϊόντος, και των προαιρετικών ενδείξεων, με τις οποίες σκοπείται περισσότερο η εξειδίκευση των εγγενών χαρακτηριστικών ή ο χαρακτηρισμός του προϊόντος.

6 Το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 2392/89 καθορίζει τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους οι υποχρεωτικές ενδείξεις πρέπει να αναγράφονται στην ετικέτα για την περιγραφή του προϊόντος. Οι υποχρεωτικές αυτές ενδείξεις περιλαμβάνουν την ονομασία της συγκεκριμένης περιοχής από την οποία προέρχεται ο οίνος (στοιχείο α').

7 Σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 2392/89, η περιγραφή στην ετικέτα μπορεί να συμπληρώνεται με τη μνεία ορισμένων στοιχείων, μεταξύ των οποίων τα σήματα, υπό τους όρους του άρθρου 40 (στοιχείο γ').

8 Κατά το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 2392/89, οι ενδείξεις που αναφέρει το άρθρο 11 είναι, πλην ορισμένων εξαιρέσεων που δεν έχουν σημασία για την απάντηση στο υποβληθέν ερώτημα, οι μόνες επιτρεπόμενες για την περιγραφή στην ετικέτα ενός οίνου ποιότητας που παράγεται σε καθορισμένη περιοχή (στο εξής: v. q. p. r. d.).

9 Κατά το άρθρο 38, παράγραφος 1, του κανονισμού 2392/89, ως «σήμανση με ετικέτα» νοείται «το σύνολο των περιγραφών και λοιπών ενδείξεων, σημείων, απεικονίσεων ή σημάτων που χαρακτηρίζουν το προϊόν και εμφαίνονται στο ίδιο το δοχείο, συμπεριλαμβανομένου των πώματός του, ή στα προσαρτημένα στο δοχείο αντικείμενα». Εντούτοις, «Δεν αποτελούν μέρος της σήμανσης με ετικέτα οι ενδείξεις, σημεία ή άλλα σήματα:

— που προβλέπονται από τις φορολογικές διατάξεις των κρατών μελών,

— που αναφέρονται στον κατασκευαστή ή στον όγκο του δοχείου και τα οποία είναι γραμμένα απευθείας κατά τρόπο ανεξίτηλο επάνω σ' αυτό,

— που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο της εμφιάλωσης και διευκρινίζονται σύμφωνα με λεπτομερείς κανόνες που πρέπει να καθορισθούν,

— που χρησιμοποιούνται για να αναγνωρίζεται το προϊόν με τη βοήθεια κωδικού αριθμού ή/και συμβόλου που μπορεί να διαβάζεται από μηχανή,

— που αναφέρονται στην τιμή του εν λόγω προϊόντος,

— που προβλέπονται από τις διατάξεις των κρατών μελών τις σχετικές με τον ποσοτικό ή ποιοτικό έλεγχο των προϊόντων τα οποία υπόκεινται σε συστηματική και επίσημη εξέταση.»

10 Το άρθρο 40, παράγραφος 1, του κανονισμού 2392/89 ορίζει ότι η περιγραφή και η παρουσίαση των προϊόντων τα οποία αφορά ο κανονισμός αυτός, καθώς και κάθε διαφήμιση σχετική με τα εν λόγω προϊόντα, δεν πρέπει να είναι λανθασμένες ούτε να δημιουργούν συγχύσεις ή να παραπλανούν τα πρόσωπα στα οποία απευθύνονται, ιδίως όσον αφορά τις ενδείξεις του άρθρου 11 και τις ιδιότητες των προϊόντων, όπως π.χ. τη φύση, την καταγωγή ή την προέλευση.

11 Στη συνέχεια, το άρθρο 40, παράγραφος 2, του κανονισμού 2392/89 ορίζει ότι, όταν η περιγραφή, η παρουσίαση και η διαφήμιση που αφορούν τα προϊόντα τα οποία αναφέρονται στον κανονισμό αυτόν συμπληρώνονται με σήματα, τα σήματα αυτά δεν επιτρέπεται να περιέχουν λέξεις, τμήματα λέξεων, σημεία ή απεικονίσεις, ικανά να επιφέρουν σύγχυση ή να παραπλανήσουν τα πρόσωπα στα οποία απευθύνονται ή που ενδέχεται να εκληφθούν από τα πρόσωπα προς τα οποία απευθύνονται είτε ως σύνολο είτε ως τμήμα της περιγραφής v. q. p. r. d. ή που ενδέχεται να ταυτίζονται με την περιγραφή ενός τέτοιου προϊόντος, χωρίς να είναι επιτρεπτό να γίνεται τέτοια περιγραφή ή παρουσίαση για τα προϊόντα τα οποία χρησιμοποιούνται για την παρασκευή των τελικών προϊόντων που αναφέρονται ανωτέρω. Επιπλέον, για την περιγραφή ενός v. q. p. r. d. δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν κατά τη σήμανση με ετικέτα σήματα που προβάλλουν λέξεις, τμήματα λέξεων, σημεία ή απεικονίσεις που περιέχουν εσφαλμένες ενδείξεις, κυρίως όσον αφορά τη γεωγραφική προέλευση, την ποικιλία αμπέλου, το έτος του τρύγου ή ένδειξη αναφερόμενη σε ανώτερη ποιότητα.

12 Όσον αφορά τους αφρώδεις οίνους, το Συμβούλιο εξέδωσε, βάσει του άρθρου 54, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 337/79 του Συμβουλίου, της 5ης Φεβρουαρίου 1979, περί κοινής οργανώσεως της αμπελοοινικής αγοράς (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/024, σ. 112), τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3309/85, της 18ης Νοεμβρίου 1985, για τη θέσπιση των γενικών κανόνων σχετικά με την περιγραφή και την παρουσίαση αφρωδών οίνων και αεριούχων αφρωδών οίνων (ΕΕ L 320, σ. 9, στο εξής: κανονισμός 3309/85).

13 Κατά το άρθρο 2 του κανονισμού 3309/85 ως σήμανση με ετικέτα νοείται «το σύνολο των ενδείξεων, σημείων, απεικονίσεων ή σημάτων ή οποιαδήποτε άλλη περιγραφή που χαρακτηρίζει το προϊόν, τα οποία εμφαίνονται στο ίδιο δοχείο, συμπεριλαμβανομένου του συστήματος πωματισμού του, καθώς και των προσδεδεμένων στο δοχείο εντύπων και του καλύμματος του λαιμού των φιαλών (...)».

14 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 3309/85 ορίζει τα εξής:

«Για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, η περιγραφή στο ετικετάρισμα μπορεί να συμπληρώνεται με άλλες ενδείξεις, εφόσον αυτές:

— δεν υπάρχει κίνδυνος να δημιουργήσουν σύγχυση στα άτομα στα οποία απευθύνονται οι πληροφορίες αυτές, ιδίως όσον αφορά τις υποχρεωτικές ενδείξεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 και τις προαιρετικές ενδείξεις που αναφέρονται στο άρθρο 6,

— τηρούνται, ενδεχομένως, οι διατάξεις του άρθρου 6.»

15 Τέλος το άρθρο 13 του κανονισμού αυτού ορίζει τα εξής:

«1. Η περιγραφή και η παρουσίαση των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, καθώς και κάθε διαφημιστική τους προβολή πρέπει να είναι ακριβείς και να μη δύνανται να προκαλέσουν σύγχυση ή να παραπλανήσουν τα άτομα στα οποία απευθύνονται, ειδικότερα όσον αφορά:

— τις ενδείξεις που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 6· η διάταξη αυτή ισχύει και όταν αυτές οι ενδείξεις αφορούν την πραγματική προέλευση (...)

— τις ιδιότητες των προϊόντων, όπως ειδικότερα (...) την προέλευση ή την καταγωγή (...)

2. Όταν η περιγραφή, η παρουσίαση και η διαφήμιση για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1 συμπληρώνονται με σήματα, αυτά δεν επιτρέπεται να περιλαμβάνουν λέξεις, τμήματα λέξεων, σημεία ή εικόνες οι οποίες:

α) είναι ικανές να προκαλέσουν σύγχυση ή να παραπλανήσουν τα πρόσωπα στα οποία απευθύνονται, κατά την έννοια της παραγράφου 1,

ή

β) μπορούν να εκληφθούν ως μέρος ή σύνολο της περιγραφής επιτραπέζιου οίνου, οίνου ποιότητας παραγομένου σε καθορισμένη περιοχή, συμπεριλαμβανομένου του οίνου v. m. q. p. r. d. (...)»

16 Το 1991 η εταιρία περιορισμένης ευθύνης «Bouteilles en fête», της οποίας διαχειρίστρια ήταν η Voisine, διέθεσε, σε ορισμένες υπεραγορές του Vendôme, του Romorantin, του Blois και του Azay-le-Rideau, φιάλες οίνου Μπορντώ, οι οποίες έφεραν την ένδειξη v. q. p. r. d., και φιάλες σαμπάνιας, δηλαδή αφρώδους οίνου ποιότητας που παράγεται σε καθορισμένη περιοχή (στο εξής: v. m. q. p. r. d.), οι οποίες έφεραν, αφενός, ετικέτα στην οποία αναγράφονταν οι υποχρεωτικές ενδείξεις υπό την έννοια των προπαρατεθεισών διατάξεων και, αφετέρου, ανάγλυφες αποτυπώσεις στο γυαλί και μεταξοτυπίες οι οποίες, στο έμπροσθεν μέρος της φιάλης, περιελάμβαναν την ονομασία και την απεικόνιση μιας περιοχής της πόλεως στην οποία επωλούντο οι φιάλες αυτές και στο όπισθεν μέρος περιελάμβαναν επεξηγηματικό κείμενο με την ιστορία της οικείας πόλεως ή περιφερείας.

17 Η Voisine εδιώχθη ενώπιον του tribunal de police de Bordeaux για παράβαση του άρθρου 11 του νόμου της 1ης Αυγούστου 1905, περί απάτης και νοθειών όσον αφορά προϊόντα και υπηρεσίες, λόγω του ότι 1 425 φιάλες οίνου Μπορντώ που τέθηκαν σε εμπορία έφεραν σήμανση που περιελάμβανε ενδείξεις μη επιτρεπόμενες από τα άρθρα 11 και 12 του κανονισμού 2392/89 και λόγω του ότι η παρουσίαση των 1 425 αυτών φιαλών, καθώς και 60 φιαλών οίνου Champagne, αντέβαινε, αντιστοίχως, στο άρθρο 40 του κανονισμού 2392/89 και στο άρθρο 13 του κανονισμού 3309/85. Συγκεκριμένα, λόγω του ότι επί των φιαλών αυτών αναγράφονταν ονομασίες πόλεων που μπορούσαν να δημιουργήσουν σύγχυση με τις ονομασίες προελεύσεως των γεωγραφικών αυτών περιοχών ή με την ποικιλία οίνου «Romorantin», η παρουσίασή τους ήταν ικανή να παραπλανήσει τους αγοραστές ως προς την προέλευση του οίνου ή την ποικιλία της αμπέλου.

18 Ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, η Voisine ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι οι προαναφερθείσες κοινοτικές διατάξεις διέπουν μόνον τη σήμανση του οίνου με ετικέτα. Η μνεία των πόλεων σε μεταξοτυπία επί της φιάλης αποτελεί τη

διακόσμηση της φιάλης, η οποία, διακρινόμενη από τη σήμανση με ετικέτα, δεν έχει καμία σχέση με το προϊόν και, συνεπώς, δεν υπόκειται στους κανόνες που θέτει η επίμαχη κανονιστική ρύθμιση.

19 Το tribunal de police de Bordeaux, φρονώντας ότι η επίλυση της διαφοράς εξαρτάται από την ερμηνεία του άρθρου 38 του κανονισμού 2932/89, ανέστειλε τη διαδικασία μέχρις ότου αποφανθεί το Δικαστήριο επί του ακολούθου προδικαστικού ερωτήματος:

«Απαγορεύει το άρθρο 38 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2392/89, που δίνει τον ορισμό της σημάνσεως με ετικέτα, κάθε επίθεση διακοσμήσεως ή διαφημιστικής ενδείξεως που δεν έχει σχέση με τον ίδιο τον οίνο;»

20 Δεδομένου ότι το άρθρο 38, παράγραφος 1, του κανονισμού 2392/89 δεν περιέχει απαγόρευση, πρέπει να νοηθεί ότι το ερώτημα σκοπεί στο να διευκρινισθεί αν ορισμός της σήμανσης με ετικέτα που διατυπώνεται στη διάταξη αυτή περιλαμβάνει τη διακόσμηση ή τη διαφημιστική ένδειξη που ουδεμία σχέση έχει με τον οίνο που αφορά.

21 Το άρθρο 38, παράγραφος 1, του κανονισμού 2392/89, όπως άλλωστε και το άρθρο 2 του κανονισμού 3309/85, διατυπώνεται ευρέως. Ο κοινοτικός νομοθέτης, περικλείοντας στην έννοια της σημάνσεως με ετικέτα το σύνολο των περιγραφών και λοιπών ενδείξεων, σημείων, απεικονίσεων ή σημάτων που χαρακτηρίζουν το προϊόν και εμφαίνονται στο ίδιο το δοχείο, περιλαμβανομένου του πώματός του, ή στα προσαρτημένα στο δοχείο αντικείμενα, θέλησε να εξασφαλίσει ότι ο, τιδήποτε μπορεί να τεθεί επί του δοχείου που περιέχει οίνο, εξαιρουμένων των ενδείξεων, σημείων ή άλλων σημάτων που καθορίζονται στο δεύτερο εδάφιο της διατάξεως αυτής, θα ρυθμίζεται από την επίμαχη νομοθεσία.

22 Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από τις άλλες διατάξεις του κανονισμού 2392/89, ιδίως από τα άρθρα 11 και 12 αυτού. Από τα άρθρα αυτά προκύπτει η βούληση του κοινοτικού νομοθέτη να καταρτίσει, με τον κανονισμό αυτόν, έναν λεπτομερή και πλήρη κώδικα διέποντα την περιγραφή και την παρουσίαση των οίνων.

23 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι οι κοινοτικές διατάξεις περί της σημάνσεως των οίνων με ετικέτα συνιστούν ιδιαιτέρως εμπεριστατωμένη κανονιστική ρύθμιση, η οποία έχει ως σκοπό την εξάλειψη, κατά την εμπορία των οίνων, κάθε πρακτικής ικανής να δημιουργήσει ψευδείς εντυπώσεις, χωρίς να έχει σημασία αν οι πρακτικές αυτές προκαλούν, στους εμπόρους ή στους καταναλωτές, σύγχυση με ήδη υπάρχοντα προϊόντα ή την εσφαλμένη εντύπωση καταγωγής ή χαρακτηριστικών που στην πραγματικότητα είναι ανύπαρκτα (β. την απόφαση της 25ης Φεβρουαρίου 1981, 56/80, Weigand, Συλλογή 1981, σ. 583, σκέψη 18).

24 Η εξαίρεση της τιθεμένης επί φιάλης διακοσμήσεως από τον ορισμό της σημάνσεως με ετικέτα είναι ικανή να δημιουργήσει τέτοιου είδους ψευδείς εντυπώσεις, ακόμη και αν η διακόσμηση ουδεμία σχέση έχει με τον ίδιον τον οίνο.

25 Εξάλλου είναι αδύνατον να έχουν, όπως υποστηρίζει η Voisine, οι χρησιμοποιούμενες στο άρθρο 38, παράγραφος 1, λέξεις «που χαρακτηρίζουν τα προϊόν» την έννοια ότι η τιθέμενη επί φιάλης διακόσμηση, η οποία δεν έχει σχέση με τον ίδιο τον οίνο, δεν περιλαμβάνεται στην έννοια της σημάνσεως με ετικέτα, δεδομένου ότι η ένδειξη αυτή, την οποία φέρει ιδίως το δοχείο, χαρακτηρίζει το προϊόν και το διαφοροποιεί από τα άλλα.

26 Διαπιστώνεται συνεπώς ότι η διακόσμηση που επιτίθεται στο δοχείο που περιέχει τον οίνο εμπίπτει στην έννοια της σημάνσεως με ετικέτα την οποία προσδιορίζει το άρθρο 38, παράγραφος 1, του κανονισμού 2392/89.

27 Συνεπώς, η διακόσμηση αυτή πρέπει να είναι σύμφωνη με τα άρθρα 11 και 12 του ιδίου κανονισμού, τα οποία καθορίζουν τις μόνες επιτρεπόμενες ενδείξεις για την περιγραφή ενός v. q. p. r. d. στην ετικέτα.

28 Μεταξύ των ενδείξεων αυτών, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η δυνατότητα που παρέχεται με το άρθρο 11, παράγραφος 2, στοιχείο γ', να συμπληρώνεται η σήμανση με ετικέτα με την αναγραφή ενός σήματος, υπό τους όρους του άρθρου 40, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, οι οποίοι, κατ' ουσίαν είναι παρόμοιοι προς τους προβλεπομένους στα άρθρα 4, παράγραφος 1, και 13 του κανονισμού 3309/85, τα οποία αφορούν τους v. m. q. p. r. d.

29 Δεδομένου ότι τα σήματα, η χρήση των οποίων επιτρέπεται από τους κανονισμούς 2392/89 και 3309/85, μπορούν να περιλαμβάνουν λέξεις, τμήματα λέξεων, σημεία ή απεικονίσεις, οι διακοσμήσεις όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη εμπίπτουν στις διατάξεις αυτές.

30 Συνεπώς, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο ορισμός της σημάνσεως με ετικέτα που διατυπώνεται στο άρθρο 38, παράγραφος 1, του κανονισμού 2392/89 περιλαμβάνει τις διακοσμήσεις ή τις διαφημιστικές ενδείξεις που ουδεμία σχέση έχουν με τον οίνο που αφορούν.

Επί των δικαστικών εξόδων

31 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Γαλλική Κυβέρνηση και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι οποίες κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με διάταξη της 12ης Μαρτίου 1993 το tribunal de police de Bordeaux, αποφαίνεται:

Ο ορισμός της σημάνσεως με ετικέτα που διατυπώνεται στο άρθρο 38, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2392/89 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1989, σχετικά με τη θέσπιση των γενικών κανόνων για την περιγραφή και την παρουσίαση των οίνων και των γλευκών σταφυλιών, περιλαμβάνει τις διακοσμήσεις ή τις διαφημιστικές ενδείξεις που ουδεμία σχέση έχουν με τον οίνο που αφορούν.

Kapteyn Κακούρης Murray

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 5 Ιουλίου 1995.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του τέταρτου τμήματος

P. J. G. Kapteyn